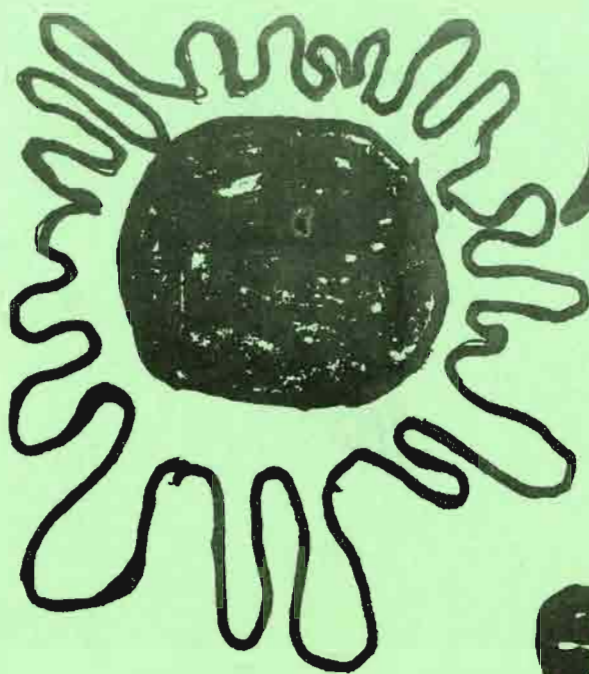

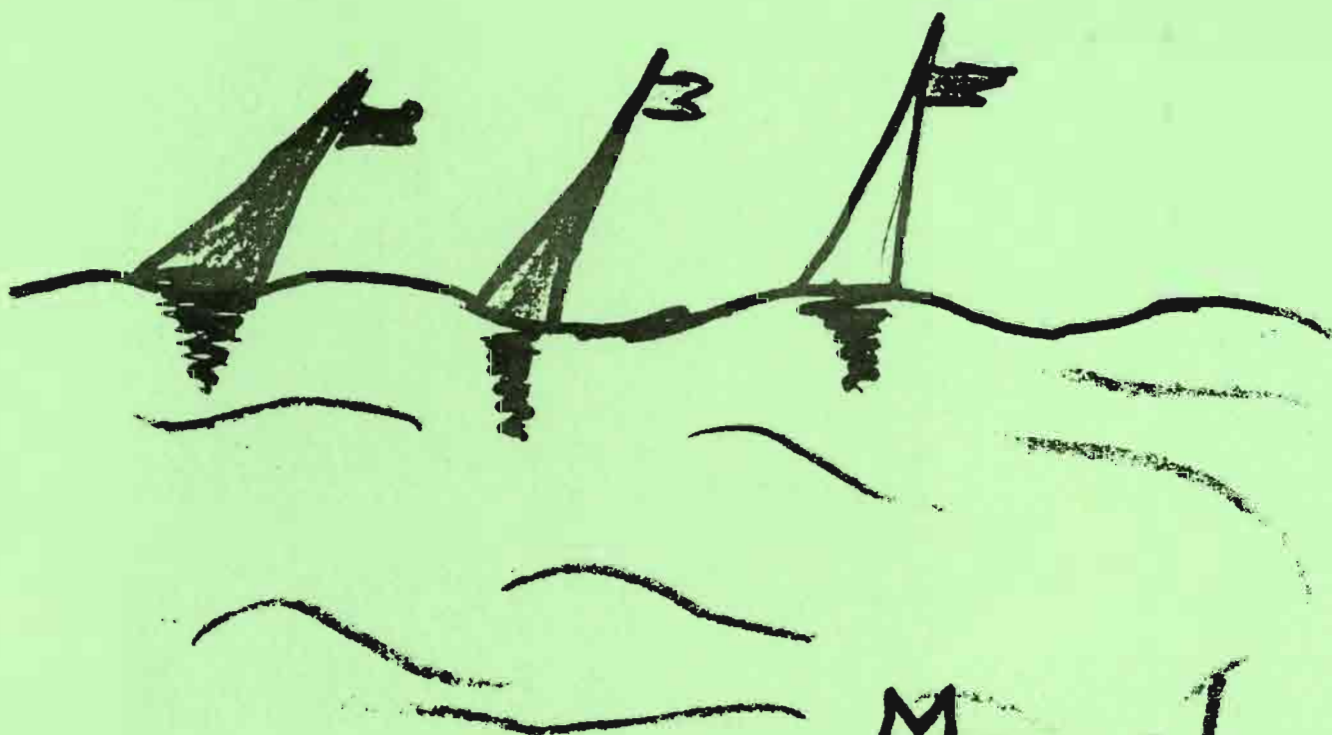

A.E.

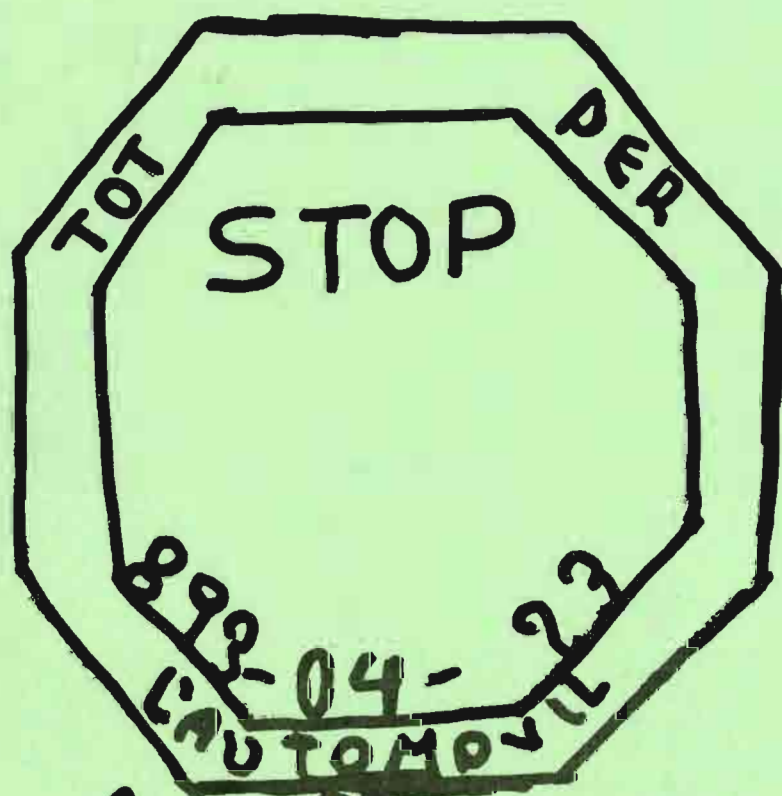
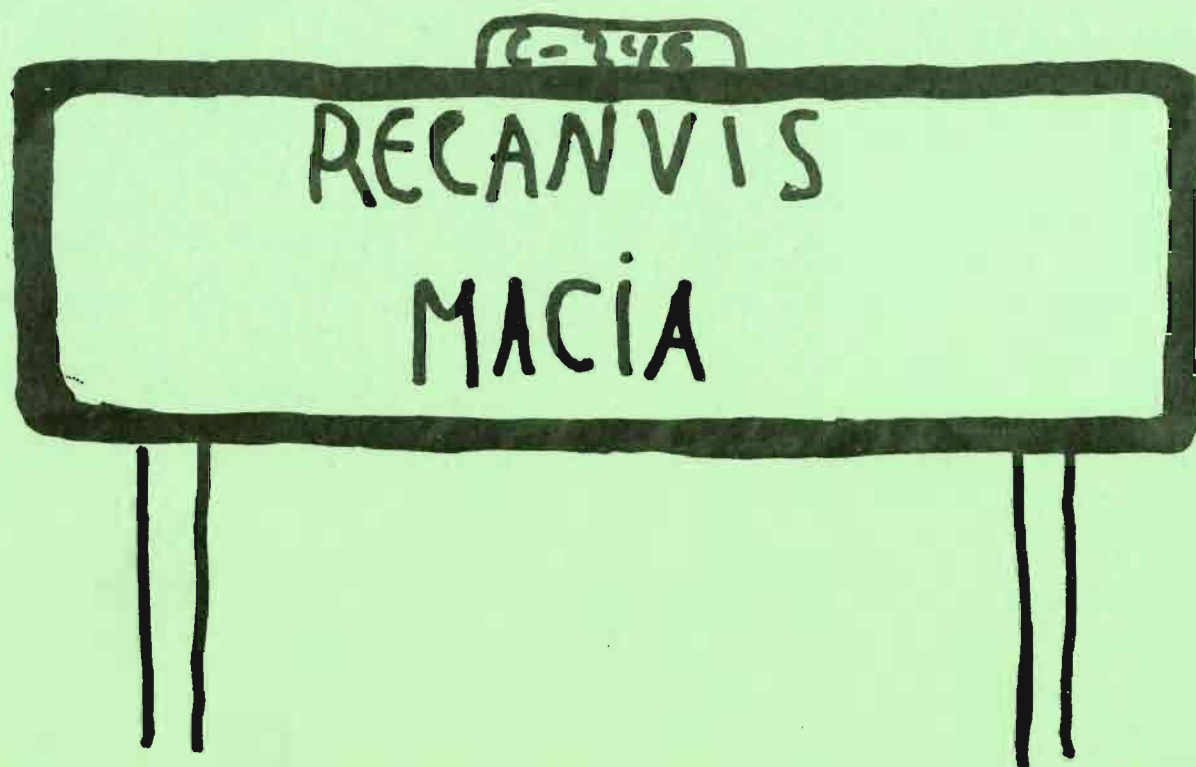
TALAIA

ESTIU

79

Marçà

Carer Libertat, 51
vilanova la Geltrú

A G R U P A C I O

E X C U R S I O N I S T A

T A L A I A

Comerç, 4 - Tel. 893 12 57 - VILANOVA I LA GELTRÚ

C I R C U L A R P E R A L S S O C I S

J U N Y - J U L I O L 1979

7/8 de juliol de 1979

MARXA NOCTURNA D'ORIENTACIÓ

(Informació i inscripcions al local)

14 de juliol de 1979

A les 20,30 hores al nostre local social

REPARTIMENT DE PREMIS

de la VI MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ - XXI SOCIAL

ENTREGA de MEDALLES

del I CAMPAMENT SOCIAL DE VETERANS

Algú fotia conya que un Rallie a Andorra seria de botiga en botiga, a veure qui comprava més. Però no, doncs es va participar en un Rallie tal com cal. Aquella imatge de l'Andorra comercial s'esvaí només enfilant la pista de la Vall d'Incles. Allí s'establí el Campament, quasi al final de la Vall i prop de la confluència de les aigües del Juclar i del Fontargent.

El dissabte al matí, 36 equips, a l'hora tardana de dos quarts de vuit, sortíem en pla multitudinari, tant que el camí semblava un romiatge. Més d'un equip amb sornegueria cridava beeee !... beeee...!. Però aviat quedà esbandida la qüestió. Deu minuts més tard, després d'una forta puja da gairebé no es divisava ningú. Nosaltres en comptes d'a gafar el camí de la Vall de Juclar, vam enfilat-nos cap els Estanys de Sisqueró anant a agafar el Pic de Sisqueró (2.630m.) per la vessant més difícil. Després de travessar llargues congestes, una fàcil grimpada ens menava al cim. Tres noies del CEC que feien de control ens donaren la ben vinguda i per a les quals no faltà uns mots al·legòrics al feminisme muntanyenc. La davallada fou difícil. Una fortíssima pendent d'herbei empalmava amb un estret i redreçat "couloir" de neu, on el pas es feia pel costat de la rimaaia. Allí perdérem molt de temps, sobretot ajudant un altre equip que embussava aquell pas. Hores més tard ens assabentàrem que un dels equips s'accidentava greument en aquell indret.

Si volíem una medalla d'argent teníem vuit hores per as-solir dos cims i al Pic d'Escobès -cim obligatori per clas-sificarse- encara hi havíem d'anar. Era qüestió d'espavillar-se, doncs l'aspecte de l'Escobès era el d'un supositori gegant i no inspirava gaire confiança. De nou, geleres, tar-teres, pendants d'herbei, fins arribar a la cresta després de superar el gran sifó. El darrer tros fins al cim fou una formidable grimpada la qual recordarem durant molt de temps per la seva bellesa.

Una encaixada a l'amic Nosàs i els seus companys que feien de control al cim, rematava aquell assoliment del Pic d'Escobès de 2778 m. Un retrat i quatre ganyips i tornem a-vall. Saltant de congesta en congesta ens plantem als Estanys de Juclar, i des d'allí un inacabable camí de bast ens portava a l'arribada.

En arribar al Campament restàrem astorats. Les nostres de-
nes s'havien gastat tots els "calès" anant de compres a l'Al-
rra. Whisky, formatge, mantega, tabac i un llarg etc. havien
sacsejat seriosament les nostres carteres. Sort que un bon à-
pat ens ho va fer oblidar tot.

El descans de la tarda es veié torbat pel brogit d'un he-
licòpter. Davant la mirada curiosa i esglaiada dels nostres
infants, aquella bèstia tan grossa i que feia tant de soroll
atterrava allí mateix, i baixava un dels ferits. Per enèsima
vegada hem de refiar dels serveis del Sauvetage Français pel
trasllat dels accidentats que abans esmentàvem. Jo ja no sé
com a la nostra Administració no els hi cau la cara de vergo-
nya, per no dotar-nos d'un servei de salvament ràpid i efi-
caç com aquell. I que consti que ja estem cansats de demanar
ho.

L'endemà sí que hi havien matines. Una estrident botzina
del cotxe de l'Organització ens treia dels sacs a dos quarts
de cinc. Teníem sis hores i mitja per assolir dos cims. Ens
ho agafem amb tranquil·litat doncs la pujada és forta però
no és difícil. Damunt mateix de l'Estany Enrondat teníem el
primer cim. Una emprenyadora pendent d'herbei i pedres ens
deixa damunt del Pic Alt de la Cometa (2710 m.) al mateix
temps que els primers raigs de Sol saludaven a aquella co-
lla d'eixelebrats que en aquelles hores "gambava" per la ca-
rena. Lliurada la butlleta al control no ens parem gaire al
cim, doncs més avall, al redós d'uns blocs de la cresta, nos
seguem quelcom per enganyar l'estómac i mentrestant contem-
plem la vessant francesa sumergida en un mar de cotofluix
del qual només sobresortien els cims més enlairats.

Una llarga cresta, a estones ampla, a estones estreta,
ens unirà al segon cim proposat: el Pic de Fontargent (2582
m.) Des d'allí guaitem l'immens panorama i sobretot el difí-
cil Pic Negre de Juclar, cim que els qui volien tenir meda-
lla d'or havien d'assolir. Ens acomiadem del control i pel
llom de la muntanya ens presentem al coll, per després, en
una llarga davallada pel fons de la vall presentar-nos a les
deu del matí al control del Campament d'Incles.

L'esforç de dos dies de trescar per la muntanya havia do-
nat el seu fruit: el record i la satisfacció d'una excursió
inesborrable, i la classificació del nostre equip amb meda-
lla d'argent.

JOSEP BLANES

Vall d'Incles - Estiu de 1979

ELS PARATGES ATRAIENTS DE CABRERA D'ANOIA

Consultant monografies comarcals, guies excursionistes o turístiques, nomenclators i altres escrits on es faci referència al terme de Cabrera d'Anoia, no hi hem trobat gaire informació. Hi constatarem l'existència de les ruïnes d'un castell medieval, una capella d'origen romànic, un conjunt que hom anomena megalític, un menhir oblidat, errabund, i nombroses mostres de ceràmica que delataven el pas d'antigues civilitzacions.

Demogràficament, el terme és regressiu. Registra escassament uns 150 habitants. L'ajuntament radica a Canaletes. Té els agregats o barriades del castell de Cabrera, can Feixes, colònia Marçal (o ca la Fou), can Bota, can Forniga i can Ros dels Abagots.

Examinant mapes antics i moderns, i havent-nos cridat l'atenció alguns topònims en els primers i singularitats cartogràfiques en els darrers, creguérem que valia la pena efectuar algunes excursions en aquells rodals. Iniciarem les sortides durant la Setmana Santa de 1978 i de bon començament ja veiérem que l'haviem encertada. En aquella ocasió visitarem els salts de la font dels Capellans, de la Mala Dona i del Caragol. D'aquest darrer en veiérem l'entrada, o sigui el lloc on les aigües del rierol es precipiten dins un llòbrec pou excavat en terreny al·luvial. Al cap de pocs mesos, el dia 16 de juliol, un grup de vilanovins efectuava el primer recorregut per aquest tortuós i interessant trajecte semi-subterrani.

Podem contemplar altres saltants d'aigua en aquells indrets: el salt de l'Esllavissada, el dels Cups i el l'elag Roquer. Aquest darrer es troba en el llit de l'Anoia, en un punt on les aigües cauen dins una esberla geològica que davalla per sota el castell de Cabrera. Els altres estan situats en els llits de petites rieretes d'escàs però constant cabal anomenades de Gramar, de la Bleda i del Mal Pas, algunes de difícil accés i envoltades d'exuberant i luxuriosa vegetació criptògena, cues de cavall i falgueres.

Els llocs més accessibles són la font dels Capellans i el de la Mala Dona, el primer a la riera de Gramar i l'altre al de la Bleda. Els més complicats i espectaculars són els del Caragol i el dels Cups. Aquest darrer, situat a la riera del Mal Pas, agafa el nom a causa de les olles esgronades que ha excavat l'aigua i que la imaginació popular

compara amb els cups vinícoles.

També resulten interessants els indrets anomenats la Tor de can Planes i l'estany de can Jan de la Timba, ambdós encerclats per cingleres argiloses, particularitat geològica freqüent en aquells rodals.

Capítol a part mereixen les cavitats. Teníem notícia d'una cova anomenada del Mamut i que correntment sol incloure's dins el terme de Vallbona, quan veritablement aquesta cova i altres de menor importància es troben en el municipi de Cabrera, en el lloc anomenat les Clivillers, per sobre l'antic poblat fabril de ca la Fou. És una fractura geològica oberta en zona de travertins. Altres esberles similars que també formen cavitats laberíntiques es troben prop de la part W. de les muralles del castell. També n'hi ha entre aquesta fortalesa i la Casa Blanca, i en el lloc dit la Carosa, tocant a l'Anoia, aquest darrer indret en curs d'exploració.

En un temps en què l'excursionisme català sembla sofrir una crisi de dedicació i en què molts dels seus practicants pateixen frustració d'il·lusió, encaterinats com estan en utòpiques expedicions a allunyats paratges on s'abasten altures de set o vuit mil metres, uns altres excursionistes més modestos tenim la gran alegria de "descobrir" el nostre propi país.

Joan Virella

GRUP DE LA TERCERA EDAT

19 de juliol de 1979

SORTIDA A LA COSTA BRAVA

Informació i inscripcions al local social

CICLE D'EXCURSIONS PER A INFANTS

Seguint el programa d'activitats del IX Cicle d'Excursions per a Infants, el proppassat dia 10 de juny en tingué lloc la darrera sortida. Seguirem el següent itinerari: VILANOVA-GUARDIOLA DE FONT-RUBÍ-PERERES-COVES I MASIA DEL BOLET, a la comarca de l'Alt Penedès.

Aquesta vegada l'autocar ens deixà a la cruïlla que mena a PERERES, en un punt de la carretera que va del poble de Guardiola de Font-Rubí a Font-Rubí, pocs quilòmetres passat el primer. Després de caminar una estoneta per un ample i excel·lent camí, arribarem a PERERES, antiga quadra i masia pertanyent al municipi de Mediona, situada al sud del terme, als vessants meridionals del Montpedrós. En un bosquet que li era proper els vaillets esmorzaren, mentre els grans anavem fent petar la xerrada amb un avi nadiu d'aquelles rodalies, bon coneixedor, segons semblava, de tot allò que nosaltres volíem anar a cercar.

Reprenguérem la marxa vorejant uns extensos camps d'ordi per a fer dreuera, tenint a la nostra dreta com a teló de fons, si bé llunyà, la serra del Montserrat, la Mola de Sant Llorenç del Munt i, més enllà, el Montseny. El dia se'ns presentava magnífic i calorós, inconvenient aquest que es va fer ben patent quan el camí esdevingué força pujador i així continuà durant una estona. Superat aquest tram arribarem per fi a una branca de camí que se'ns ajuntava per l'esquerra i la seguirem per fer cap, moments després, davant mateix de l'Agulla de Pereres, mig amagada entre el bosc, curiosa i atractiva formació roquera dels cingles del mateix nom, primer objectiu important del nostre itinerari.

I diem que era atractiu perquè, tot just vist aquest esbelt monòlit, dit "agulla", com l'amic Antoni Campillo, un dels acompanyants de la quitxalla, en un tres i no res va fer una grimpada lliure i ja me'l teniu a dalt fent d'"anxaneta", saludant l'afició, deixant-nos tots els xics bocabardats i els grans amb un cor encongint fins que no vam tornar a veure'l a baix junt amb nosaltres. Tota una proesa!

Veritablement, aquells indrets són cam adobat per a fer les delícies de tot muntanyenc, sigui petit o gran. No cal dir que els més menuts de la colla no prengueren part en totes les activitats sinó en les adequades a la seva edat, organitzant-se jocs per a ells mentre els grandets anaven fent de les seves: Grimpada a una esquerra dels cingles, anomena da PAS DE LA GUINEU, estret i ascendent corredor que té sor

tida a dalt d'aquells; exploracions a galeries subterrànies, vertaders laberints; magnífica panoràmica a la isolada i enlairada Masia de Clivilleres, a la curiosa ROCA DEL GAT ... N'hi va haver per tots els gustos. Per si això fos poc, després vam fer cap, tot anant ja pel camí que arriba a la masia del Bolet, a les coves d'aquest nom, una de les més conegudes de la comarca del Penedès. Això sí que va ésser festa gran per a tothom, ja que per fi varen poder fer ús aquí de les flamants llanternes que se'ls havia recomanat que portessin, les quals havien estat motiu d'inquietut per part d'alguns d'ells, des del moment mateix que havien començat a caminar. Aquesta cova, doncs malgrat la seva denominació en plural és una sola amb diverses boques d'entrada, és molt gran. Allà tots se sentien exploradors, buscant racons i raconets per on introduir-se, ells i llanterna a la mà, trobant-hi alguns ossos i boniques concrecions estalagmítiques. Més d'un en va sortir carregat amb pesats rocs mil·lenaris com a record. Ignorem si als pares els va fer tanta il·lusió com a ells en veure'ls a casa seva!. De tota manera pensem que aquesta curiositat dels nens és molt positiva i al mateix temps instructiva.

Per acabar la jornada ens vàrem arribar a la MASIA DEL BOLET, últim objectiu de la nostra excursió, situada en el punt més enlairat de la serra (703 m). Allà trobarem un bonic, recollit i refrescant lloc per dinar, amb una font, taula i bancs de pedra i una bassa d'aigua. A tots ens va semblar de meravella doncs en aquella hora el sol fiblava d'allò més i anàvem una mica cansats. Després d'haver menjat i jugat una bona estona per aquells prats, tornarem camí avall fins arribar de nou a la cruïlla d'on havíem sortit el matí i amb autocar fins a Vilanova.

Components de la sortida: 30 infants en edats de 4 a 14 anys i 5 acompanyants.

.....

8 de juliol, diumenge, a la tarda.

Gran festa de final de Cicle d'Excursions, al local social Xocolatada, jocs, pel·lícules, gresca. No hi falteu. Tots hi sou convidats.

.....

UN PENEDES POC CONEGUT

Organitzat per la Secció de Geografia de l'Institut d'Estudis Penedesencs i patrocinat per la Caixa d'Estalvis del Penedès, hem pogut contemplar a la sala d'exposicions de la Biblioteca Victor Balaguer, durant els dies 17 al 28 de juny, la I Exposició Itinerant que, sota el títol "Un Penedès poc conegut", presentava un recull d'un centenar de fotografies de gran format, amb temes tan variats i interessants com: arcades i ponts naturals, castells medievals, torres de guaita i cases fortes, gòtic i romànic penedesenc, molins, pous de glaç i de neu, salts, cascades, balmes, avencs i coves, habitacles troglodítics, erosions riberenques, capricis geològics i un llarg etc. de coses curioses que es troben a les comarques de l'Alt i Baix Penedès i el Garraf. Totes elles, amb àmplia i detallada informació i acompanyades d'un gràfic amb punts de referència per a la localització de cada indret.

Ens plau destacar aquesta notícia perquè precisament la persona que ha dut a terme aquest laboriós i -al nostre entendre- magnífic treball és, a més de membre de l'Institut abans esmentat, soci de la nostra Entitat. Parlem d'en Joan Virella i Bloda, assidu col·laborador d'aquest Butlletí, gran excursionista i membre activíssim de la TALAIA. Tots els seus companys coneixem ben bé la seva dèria i constant dedicació a la descoberta del nostre país, diumenge rera diumenge, carregat amb plànols, bloc, llapis i màquina fotogràfica, buscant pels racons i els indrets més apartats i poc concorreguts de les nostres comarques, tota mena de vestigis del passat, ja siguin propis de la natura o acompanyats per la mà de l'home.

En Jacint Picas i Cardó, president del Grup d'Estudis Sitgetans, en fer la presentació en el catàleg de la dita exposició i del seu autor, té molta raó quan parla, entre altres coses, de les moltes hores pacients esmerçades recorrent muntanyes i catalogant el resultat de les seves recerques. Testimonis ben directes del llarg temps passat en aquesta dedicació són les pròpies fotografies, on reconeixem, en algunes d'elles, socis de la nostra Entitat, quitxalla de l'època en la qual foren fetes, pertanyents al Cicle d'Excursions per a Infants, i que avui dia són joves de quinze i divuit anys.

En allò que no estem tant d'acord -si ens permeteu apartar-nos per un moment de la seriositat que requereix el tema- és quan el senyor Picas, sentint-se magnànim, "perdona" a aquest "estol de vilanovins", entre els quals situa a Joan Virella, "si alguna vegada s'han entretingut a reposar sota un garrofer espaiós i a escalivar ceballots i carxofes ..."

Donem fe que en Virella no és amic d'aquesta mena d'àpats. Quan va a la muntanya hi va per feina i precisament aquest detall d'esmorzar sota un garrofer ha estat motiu, moltes vegades, de forta polèmica i discrepància entre els companys de sortida.

Deixant aquests matisos i continuant amb la notícia, insistim en el fet que l'exposició val la pena d'ésser vista. Estem segurs que molts dels nostres socis hauran tingut l'ocasió de contemplar-la i d'assaborir-la llargament, i seran de la mateixa opinió, havent reconegut o potser havent vist per primera vegada en aquelles fotografies, aspectes i llocs poc coneguts i divulgats de la terra que ens envolta. A tots aquells que no l'han pogut veure els comuniquem que serà exposada properament a Sant Pere de Ribes i a Vilafranca, entre altres poblacions.

Felicitem sincerament en Joan Virella i, per mitjà d'ell, l'Institut d'Estudis Penedesencs, pel seu treball, i els encoratgem a continuar com fins ara amb les seves recerques en bé del progrés i cultura de les nostres comarques i per dret de tots nosaltres.

~~~~~

D'això s'en diu CONSTÀNCIA !

Juny de 1979. Aparició del butlletí nº 100 d'AMICS DE LA SARDANA. Fita més que important en la tasca dels nostres amics sardanistes, els quals, amb tenacitat i abnegació han aconseguit mantenir viu aquest portanveu de la sardana a casa nostra, malgrat les dificultats de tot tipus, durant 10 anys.

La nostra més sentida felicitació i sincera admiració.

Endavant, Amics de la Sardana!

~~~~~

ACTIVITATS INTERSOCIALS DE LES ENTITATS EXCURSIONISTES

JULIOL

7/8.- XXXIII MARXA NOCTURNA D'ORIENTACIÓ - UEC.

8 . - I TRAVESSIA INTERSOCIAL DEL BAIX CAMP - A.E.C.-Reus.

15. - XXII MISSA AL CIM DEL TAGA - U.E. de Sant Joan de les Abadesses.

JULIOL-AGOST.- XXXV CAMPAMENT DE VACANCES A LLINARS D'AIGUA D'ORA - Unió Excursionista de Catalunya.

ACTIVITATS DE LES NOSTRES SECCIONS

M U N T A N Y A

=====

. Els dies 19/20 de maig es va celebrar el I CAMPAMENT DE PRIMAVERA de la VEGUERIA DE LA III^a REGIÓ, a la zona del Pe nedès-Anoia, concretament a CANALETES, prop del Salt de la Mala Dona. Es va comptar amb un total de 15 tendes i 62 acampadors de diferents entitats germanes com són: Vilafranca, Sitges, El Vendrell i Vilanova. Bon ambient intersocial i amistós. Pluja a la nit. Sortides al matí següent a la zona de les Clivilleres i al Salt de la Mala Dona. Cloenda del Campament amb brillant ball de gralles al casal del poble.

. 23/24 de juny. XXI RALLIE D'ALTA MUNTANYA, organitzat pel Centre Excursionista de Catalunya.

Equip n° 33 de l'A.E.Talaia, classificat amb medalla d'argent
Joan Toledano - Josep Blanes - Antoni Campillo

. Els dies 23/24 de juny es va celebrar també el I CAMPAMENT SOCIAL DE VETERANS, a la Font de Sant Joan de SALOMÓ, al Tarragonés. Amb bon temps i molta calor es van plantar 6 tendes, amb un total de 18 acampadors, els quals varen disfrutar del programa confeccionat per l'organització. L'única taca negra va ésser la falta d'assistència d'alguns socis que previament s'havien inscrit i a l'última hora no van fer acte de presència al Campament, causant un perjudici econòmic a l'organització, la qual havia comprat les coques i el sopar de germanor per tots els inscrits.

. RALLIE DE BAIXA MUNTANYA.

Per dificultats sortides a l'hora d'organitzar el nostre Rallie de Baixa Muntanya, anunciat en el precedent butlletí, ens hem vist obligats a ajornar-lo pel proper més d'octubre. Informarem al seu temps més ampliament.

G. E. A. M.

=====

ABRIL

- . MONTSERRAT: Magdalena Superior, Vía Mingo-Arenas
Panxa del Bisbe, Vía G.E.S.A.M. 1ª local.
Panxa del Bisbe, Vía Badalona.
- . MONTSEC D'ARES: Roca Regina, Vía Gali-Molero.
- . Se colaboró en la proyección de la Expedición Chacrarraju-78 del Club Alpino Maliciosa.

MAYO

- . LA RIBA: 1ª local a la Vía Sostre Rius.
- . FARENA: Vía Catalunya. 1ª local y 6ª absoluta.
- . MONTSERRAT: La Momia, Vía Haus-Estrems.
La Momia, Vía Valor. 1ª local.
L'Elefant, Vía Boi-Roca.
- . PENYES DE CAN MARCE: 1ª integral a la Vía del Nido.
- . MONTSEC D'ARES: Desfiladero de Terradets. Vía C.A.D.E.

JUNIO

- . PARET DE LA TALAIA: Vía Vecha.
- . MONTSERRAT: Paret de l'Aeri, Vía de los techos, 1ª local y 6ª absoluta. Paret de l'Aeri, Vía Easy Rider, 1ª local.
- . PEDRAFORCA: Vía directa Anglada-Robbins, 1ª local.
- . MALLOS DE RIGLOS: Vía Mosquitos al Mallo Visera, 1ª local.
- . PENYES DE CAN MARCE: Vía dels Rosos, 5ª absoluta.
- . PARET DEL PIC DE L'ALIGA: Vía Cesca, 1ª absoluta.
- . Además se hicieron dos salidas, una al TOSETS i otra al VIGNEMALE, que fracasaron por el mal tiempo reinante.

JULIO/AGOSTO..- Están programadas varias salidas al Tirineo y a los Alpes.

REFUGI BALDRIC

=====

. Es comunica a tots els socis que durant el mes de Juliol el mobiliari del Refugi es veurà incrementat amb motiu de l'adquisició de 10 lliteres i els seus respectius matelassos; comptant a més amb una nova instal·lació d'aigua per a una millor comoditat de tots aquells que tinguin el gust de passar-hi uns dies.

. Agraïrem al mateix temps la col·laboració dels socis que vulguin fer donatiu, ja sigui de material com ajuda monetària, per a millora del Refugi. Anirem informant d'aquestes donacions per mitjà del Butlletí. Gràcies.

. Es necessita un mitjà de transport de material destinat al Refugi. Si algun soci o simpatitzant ens el pot oferir, passi si us plau pel local social, Comerç, 4 o bé truqui al telèfon 893 12 57.

El guarda - Josep Anton Masana

XX

COL.LABORACIO

Recordant Gréixer

.....

J. Julià

De Gréixer jo no en sóc fill,
de viure-hi no ho faig pas.
Sols hi vaig de tant en tant
però m'hi sento com un fill seu.

Posada dalt d'un turó,
rondada pels quatre vents,
els verds prats que la rodegen
donen pau al vianant.

Arbres alts com gegants,
de centúries molt llunyanes,
la vesteixen d'harmonia
i l'ombregen del fort sol.

Vianant! Si vens a Gréixer
recorda el que et diré:
de Terra com aquesta
dubto que en trobis més.

Entre les diverses publicacions que arriben a la nostra entitat, una de molt coneguda dintre del món excursionista català és VELTEX, la revista de la F.E.E.C.

Per cregut interessant seleccionar algunes de les notícies de tot tipus que en ella hi trobem, que puguin ésser profitoses al mateix temps als nostres socis. I així ho fem per mitjà d'aquest Butlletí, sense que ens mogui cap interès personal de publicitat. Tot el que transcrivim a continuació ho podeu trobar en el nº 68 de la revista abans esmentada.

- EXPEDICIO BAGES HIMALAIA 80

El Centre Excursionista de la comarca de Bages prepara per a la primavera de 1980 una nova expedició a l'Himalaia. El seu objectiu principal és el LHOTSE, veí immediat de l'Everest que amb els seus 8501 m. és la quarta muntanya de la Terra. Per aquest motiu demanen a l'excursionisme del nostre país la col·laboració econòmica, com pot ser, senzillament, la inscripció a l'OPERACIÓ CARTES POSTALS, pel preu de 100 ptes. Tothom que s'inscriu rebrà des del Nepal una postal signada per tots els membres de l'Expedició.

L'Agrupació Excursionista Talaia disposa de talonaris per aquesta inscripció. Qui ho desitgi pot passar per la Secció de Muntanya de l'Entitat, cada dia feiner de 7 a 9 del vespre.

- VII SIMPOSI D'ESPELEOLOGIA.

El Comité Català d'Espeleologia està organitzant el setè simposi que enguany serà dedicat a la tècnica i al material.

- PRESENTACIÓ A PERPINYÀ DE TRES LLIBRES: "L'inventari d'Esglésies", de Josep Maria Gavin, Volum III; "Les esglésies romàniques catalanes", de Vicenç Buron; "Talles romàniques del Sant Crist a Catalunya", de Rafael Tastardes.

- PRESENTACIÓ a la sala Miquel Planas de Torter-Llibres de la Revista d'Arqueologia "FONAMENTS, PREHISTÒRIA I MÓN ANTIC ALS PAÏSOS CATALANS", publicada per CURIAL. Publicació anual, amb col·laboració de tots els estudiosos del món antic dels països de parla catalana.

- LLIBRES DE MUNTANYA.

. "Les muntanyes que vaig estimar" (Records d'un muntanyenc caigut), Bartomeu Puiggrós. Llibre editat en homenatge al seu autor, mort l'any 1975, mentre escalava el Serrat del Moro. S'inclueixen records personals, itineraris, anècdotes, vies, etc. Més de 100 fotografies amb blanc i negre i color, 254 mapes de l'autor, 216 pags, 950 pts.

. "Meditaciones en las cumbres", Julius Evola. Un dels autors italians més coneguts. El seu cos, incinerat després de mort, va ser dipositat a la cima del Monte Rosa, l'any 1974. Evola alterna escrits filosòfics sobre el muntanyisme amb la descripció de les seves ascensions al Lyskamm, al Grossglockner, etc. Més de 100 fotografies en negre i color, 850 pts. La base d'aquest llibre és la concepció de la muntanya com refugi místic on l'esperit es pot liberar definitivament.

(Els dos llibres anteriors són de EDICIONS NOU ART THOR, Barcelona, 1978).

. "For el Pirineo Navarro, del Baztán a Belagua), Cayetano Enríquez de Salamanca.

. "Indrets de Catalunya/I", Jordi Mir.

. "Els arbres del nostre paisatge", Robert Hjar i Pons.

(Els dos últims a la Col·lecció del Llibre de Motxilla, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1978).

. "El Montseny parc natural de Catalunya", Servei de Parcs Naturals i Medi Ambient, Diputació Provincial de Barcelona, 1978.

. "Iniciació a l'espeleologia", Escola Catalana d'Espeleologia, 1978.

. "Index General de Geo y Bio Karst", Comité Català d'Espeleologia, 1978.

. "El massís del Pedraforca", Agustí Jolis, M. Antònia Simó de Jolis, Llibre de Motxilla, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1978.

- CONVOCATÒRIA PREMI LITERARI.

El Centre Excursionista de Catalunya convoca el PREMI LITERARI CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA, destinat a una obra inèdita que contribueixi a fer conèixer i estimar la natura als nois i a les noies, d'acord amb les següents

B A S E S

1. Les obres que concursaran a aquest premi s'han de proposar la presentació de la natura als Països Catalans, en tots els seus aspectes, principalment naturals, com muntanyes, coves, rius, mar, arbres, flors, ocells, peixos, etc., però sense prescindir dels que són fruit de la transformació de l'home, com és ara conreus, camins, cabanes, poblacions, a fi de crear interès, respecte i estimació en els seus receptors.
2. Les obres van destinades principalment a nois i noies de 12 a 15 anys, però han de poder interessar també al públic en general.
3. El Jurat valorarà preferentment el caràcter atractiu i a-mè de les obres, tenint en compte el públic a què van especialment destinades.
4. Les obres seran escrites en català, amb una extensió mínima de 100 holandesos mecanografiats a doble espai i amb previsió de les il·lustracions amb què es publicarà l'obra guanyadora.
5. L'import del premi literari CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA és de 100.000 pessetes i, un cop fet efectiu, tots els drets de propietat, incloent possibles edicions posteriors i traduccions, quedaran atribuïts al Centre Excursionista de C.
6. Els originals s'hauran de presentar mecanografiats per triplicat, a la Secretaria del Centre Excursionista de Catalunya, carrer del Paradís, número 10, Barcelona, abans del 20 de novembre de 1979.
7. El veredictes es farà públic no més tard del 20 de febrer següent i el premi serà lliurat en un acte públic que s'annunciarà oportunament.

8. El Jurat del Premi Literari CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA serà format pels Srs. Rosa Carrió, Joan Triadú, Albert Jané i Eduard Cardona, i podrà comptar amb els assessoraments tècnics que calguin.

MOVIMENT DE SOCIS DE MAIG I JUNY

A l t e s

Antònia Inglada Montserrat (3 ^a edat)	Anna Trillas Sendra
Higinia Alvaro Hortelano (id.)	Jordi Trillas Sendra
Francisco Bernadó Lecha (id.)	Maria Claramunt (3 ^a edat)
Enric García i Nicolas (id.)	Jaume Cuatrecases (id.)
Matilde Piñón Beneges (id.)	Núria Fraire Viñals (id.)
Andreu Pons Llopis (id.)	M ^a Dolors Margalet Riambau
Guillermina Ramírez Barrao (id.)	M ^a Carme García Gallego
Josep Tetas Mestres (id)	Carme Nin Ruiz
Jesús Tortosa Pérez (id)	

B a i x e s

Gabi Oliveras Ventosa	Joan Calvet Rafols
Miquel Canillas Margalet	Núria Rubio Manchón
Rosa M ^a Figueras Montalbo	

PORTADA original d'en Marçal.

Impressió en OFFSET, J. Moreno, Pje. Xuriguer, 9, Vilanova.

.....

President: Lluís Daviu Bergó Secretari: Josep Candela Ollé

DECORACIÓ LA LLAR

Comerç nº 4

Tel. 893 48 12

Servei tècnic professional

Assessorament gratuït

Venda d'articles

Pintura

Moqueta

Sintasol

Frisso

Paper pintat

Teixits murals

Complements de decoració

Pressupost sense compromís

COMPTES CORRENTS AGILITAT TRADICIONAL

PTAS 74.81

os del Penedès

de mil quin
cuatro mil
ochocientos

[Handwritten signature]

Caixa d'Estalvis del Penedès

OFICINES A VILANOVA:

Carrer General Vague, 8

Carrer Aigua, 121

Rambla Calvo Sotelo, 134